

[Glistrup.]

Og så var der yderligere et par indvendinger — desværre er min taletid udløbet — men de er ikke bedre end dem, jeg allerede har haft lejlighed til at gendrive.

Hvis man virkelig vil sætte sig ind i dette lovforslag og gøre det med hjertet på rette sted, så vil man også finde ud af, at hjernen vil kunne forstå, at dette er sagligt og velgennemtænkt, og at det vil hjælpe mange langtidsarbejdsløse med at komme i beskæftigelse.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal såmænd sige det ganske kort. Vi synes aldeles ikke, dette lovforslag er sagligt forsvarligt. Vi synes, det tenderer henimod en ganske klar holdning, som vi længe har haft formodning om, at fremskridtspartiet har. Og det understreges bl. a. af forslaget § 4, hvorefter der efter den 1. maj 1975 i hvert fald ikke skal udbetales penge. Jeg synes, det ligesom understreger hele forslaget karakter, og vi kan ikke medvirke til dets gennemførelse — tværtimod.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Må jeg først gøre et par bemærkninger til hr. Halvgaard, som nævnte de tre fordele, han mente forslaget indebar. Det var en fordel for de arbejdsledige, hvor jeg har peget på alle de betænkeligheder, man af forskellige grunde må nære. Det var en fordel for arbejdsgiverne. Vel, det kan være en fordel for enkelte arbejdsgivere på andre arbejdsgiveres bekostning, det skal erkendes. At det var en fordel for staten, som vil spare penge, vil jeg sætte et meget stort spørgsmålstegn ved.

Så sagde hr. Halvgaard, at et tilsvarende forslag er gennemført i Vesttyskland. Det er ikke rigtigt. Det er rigtigt, at man har gennemført en ordning i Vesttyskland, og det kan man få lejlighed til — fru Lone Dybkjær var også inde på det — at se nærmere på i udvalget. Den ordning, der gælder i Vesttyskland, gælder i områder med særlig stor ledighed. Den skal sikre, og det er en forudsætning, at der bliver tale om en mere varig beskæftigelse af de nyansatte, altså ikke kun i tilskudsperioden, og arbejdsgiveren skal erklære, at den pågældende uden løntilskuddet ikke ville være blevet ansat hos ham på dette tidspunkt. Der er andre

bestemmelser i denne ordning, som jeg ikke skal gå nærmere ind på, som sagt, det er tiden vel ikke til.

Så sagde hr. Halvgaard videre, at det vil gavne ungdomsarbejdsløsheden og nævnte de ganske unge. Jeg gør lige opmærksom på, at der står, at denne lov gælder for de medlemmer af statsanerkendte arbejdsløshedskasser, som har været berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse osv. Det har praktisk taget ingen — eller i alle tilfælde meget få — af de unge, der blev omtalt, og de bliver derfor mere ugunstigt stillet, end de ville være uden dette forslag.

Må jeg sige til hr. Glistrup — som jo er en mester i at jonglere med ord, uden at jeg dog kan tage de argumenter eller de forsøg på gendrivelse af de synspunkter, jeg fremførte, så alvorligt, som han måske ønsker, at jeg skulle tage dem — at jeg kan være enig med ham på ét punkt, nemlig at den mest presserende opgave her i landet er at få afskaffet arbejdsløsheden. Derfor håber jeg også, at fremskridtspartiet vil være med til at gennemføre den lange række af beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som regeringen dels har foreslået, dels vil komme med, fordi det er det, der er det afgørende, hvis vi skal klare de problemer på arbejdsmarkedet, der ligger.

Så siger hr. Glistrup, at det ikke kræver ekstra administration. Må jeg lige understrege, at det har vi nu undersøgt temmelig grundigt i arbejdsministeriet, også i samarbejde med andre ministerier, og der vil blive tale om en ganske betydelig ekstra administration i forbindelse med en ordning af denne karakter.

Når man så i øvrigt betegner forslaget som en lov om midlertidige omskolingstilskud, så er det simpelt hen en falsk vorebetegnelse; det har ikke noget med omskoling at gøre. Det er rent og skært et arbejdsgivertilskud til ganske bestemte arbejdsgivere, som får mulighed for at misbruge en sådan lovgivning. Jeg tror ikke på, at arbejdsgiverne er slemmere end alle andre mennesker i dette land. Men der er indbygget en ordning, som ligefrem appellerer til misbrug.

Derfor kan jeg ikke acceptere hr. Glistrups synspunkt om, at de argumenter, jeg anførte, ikke skulle være gennemtænkte. Bare hr. Glistrup havde været det i lige så